

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este

Kéziratokat vissza nem adunk.

Szerkesztőség: Wekerle-tér 502.

Felelős szerkesztő:

Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutányosabb árban közlünk.

Tisztviselők igénye.

Sátoraljaújhely, júl. 9.

Tiszta kár csak egy csepp tintát is vesztegetni annak a bizonyítására, hogy nálunk kétségbe-ejtően, szegyenletesen kevés a tisztviselőknek fizetése. Mert erről már annyira meg van győződve mindenki, hogy teljesen fölösleges még tovább is bizonyítani.

Egy közepes jövedelmű kereskedő segéd több fizetést kap, mint egy albiró, egy harmadrangu vidéki bankhivatalnok nem cserél egy törvényszéki elnökkel.

És mégis meg vagyunk győződve, hogy egyelőre — s még igen sokáig — semmi se lesz a tisztviselők fizetésének felemeléséből.

Hogy is lehetne? Hiszen ahhoz a fizetésemeléshez utóvégre is pénz kell! Hát miből vegye az állam azt a pénzt?

Az adójövedelem fokozására jözanul már nem gondolhat senki. Eljutottunk addig a határig, amelyen túl okvetlenül el kell pattannia a megfeszített húrnak.

Tehát csak úgy lehetne erre a célra pénzt teremteni, ha más téren érnék el megtakarítást.

De hol van ilyen tér? A kultúra, a kereskedelem, ipar, mezőgazdaság? Úgye, ezekre nem gondolhat komoly ember!

Egyetlenegy volna, ahol jelentékenyen redukálni lehetne a kiadásokat: a hadsereg.

Ha nem játszánánk nagyhatalmasdi komédiát, amiből semmi hasznunk sincs, ha nem akarnánk szegény állam létünkre a hatalmas némettel, muszkával versenyt fegyverkezni, ha élénk, mint egyszerű kis ország, ahogy él Belgium, Svájc, Hollandia, akkor elég lenne nekünk negyedrészes annyi hadsereg, mint most van. S akkor a hadseregnél megtakarított összegből nem csak a tisztviselőknek lehetne rendes fizetést adni, de állíthatnánk iskolákat is, magyarosíthatnók az országot.

De egy bolond rögeszme, egy örült hagyomány kényszerít, hogy nagyhatalom legyünk, s együtt tartunk a nagy gazdag államokkal, ha megszakadunk is belől. Mert másképp Goluchowszky úrnak kevesebb lenne a tekintélye, s nem lenne beleszólása a nagyhatalmak koncertjébe. (Igy beleszólal ugyan, de senki se hallgat rá. Szánalmas, lenézett figura a monarchiánk a hatalmak közt, mint a szegény nemes, aki minden áron mágnás társaságba tolakodik.)

A Goluchowszky úr tekintélye kedvéért kell nekünk tartani ször-

nyű gyilkos költséggel az óriási hadsereget, s ezért nincs rendes fizetése a tisztviselőinknek.

Hát ha igazán akarják a tisztviselőink a helyzetük javítását, követelniök kell, mint egyedül célravezető eszközt, a hadsereg költségeinek korlátozását, a nagyhatalmi állás feladását, s kissébb igényű és költségű nemzeti hadsereg felállítását.

Ezt pedig ez idő szerint csak a függetlenségi párt követeli. Ha tehát komoly a tisztviselők törekvése, akkor le kell vonniok a konzekvenciát s csatlakozniok a függetlenségi párthoz.

Ha ezt nem teszik, akkor bizony csak olyan silány marad a helyzetük, mint eddig volt. De akkor nem is érdemelnek ám jobb helyzetet. Mert aki a célt akarja, annak az eszközt is akarnia kell.

Hát ha ezt az eszközt nem akarják a tisztviselők, akkor nem érdemlik meg, hogy a célt elérjék.

Lám, itt van már a sikertelenség első jele. A félhivatalos csúnyán lefújta az egész megzalmat. Próbáljanak a tisztviselők társadalmi úton mozgalmat indítani a helyzetük javítására. Rendezzenek sorsjátékot, alakítsanak hitelegyleteket. Sőt tán gyűjtsenek könyörödományt is, járjanak üres óráikban koldulni. De az államtól ne kérjenek, annak nincs miből adni.

Igy beszél a kormány, mikor a tisztviselők kérnek. Bezzeg más dolog, ha a hadügyminiszternek eszébe jut, hogy újfajta gomb kell a katonaruhára. Még ki se nyitja a száját, már tálcán viszik elébe a milliókat.

A tisztviselők 30 éve keseregnek, kérnek már. A katonatisztek fizetése eddig is jobb volt, mint az övék, de egyet szolt a hadügy miniszter, s a kormány szolgai készséggel sietett még jobban felemelni a tiszti fizetést, úgy, hogy most már csaknem még egyszer annyit kapnak, mint a polgári tisztviselők.

Úgye, hatalmas pofoncsapás volt ez a tisztviselőknak, akiket 30 éve avval fizet ki a kormány, hogy nem javít a helyzetükön, mert nincs miből! S még hatalmasabb pofoncsapás ez a mostani izenet, hogy ha kevés a fizetésük, hát menjenek koldulni!

De úgy kell a tisztviselőknak! Ők az okai ennek. Az ő szolgai alázkodásuk, az ő hűségesszavazatuk növelte nagygyá ezt a hitvány rendszert, amely még az éhhaláltól megmentő utolsó fala-

tot is kiveszi a nemzeti lét legfontosabb tényezőinek: kultúrának, igazságszolgáltatásnak a szájából, hogy odaadja az osztrák hadseregnek amely átkunk, veszedelmünk, romlásunk volt és lesz mindig.

Ok szavaztak erre a nemzetsorvasztó rendszerre 30 éven át, ők korteskedtek mellette hitük, meggyőződésük ellenére az erőszak és jogtörés minden eszközével, ők toborozták össze neki azt a szörnyű többséget: hát illő és igazságos, hogy mikor az egész nemzet görnyed a rendszer terhe alatt, a tisztviselők érezzék legjobban ennek a rendszernek az átkát és kínját.

Jó lecke ez nekik. Megtanulják, hogy a rossz cselekedet nem marad bűnhődés nélkül. Rosszart cselekedtek, mikor egy átkos kormányzatért meghamisították a nemzet akaratát: úgy kell nekik, ha őket fojtogatja most legjobban ez a kormányzat!

Aki az ördögnek szolgál, annak kinnal fizetnek!

Jusson ez eszükbe a választásoknál. Mert bizony ha most is ennek a hadsereg-hizláló rendszernek engedelmes szolgái maradnak, akkor nem érdemlik helyzetük javulását.

Buza Barna.

Júl. 10.

A cserbenhagyott. Mult számunkban jeleztük, hogy *Kossuth* János, a megyei függetlenségi párt elnöke, nyilatkozni fog a Z. U. ama gyanúsítására, hogy a multkori megyegyűlésen ő is cserbenhagyta Lácza Lászlót Lapunk szerkesztőjéhez intézett nyilatkozata így szól:

Édes Barátom!

Csaknem egy hétig tartott távolléteimből hazatérve értesültem arról, hogy a *Zempléni Ujság* véleményem, mint a megyei függetlenségi párt elnökével foglalkozva, a Lácza László barátom felszólalása alkalmából való hallgatósamat akként magyarázta, mintha pártunk a volt főispánt dicsőítő frazeológiával szemben elmondott tiltakozást nem helyeselte volna.

A párt nevében nem nyilatkozhatom, mig nem határoz, de azt hiszem nem tévedek, mikor azt állítom, hogy nem csak a függetlenségi párt tagjainak, de minden önzertesz gondolkozásu embernek helyesléssel találkoztam a Lácza László tiltakozása. Hogy egyesek szemforgatással szörnyűködnek, az csak annyit jelent, hogy a letűnt érával a dresszura hatása nem tűnt még el s az émélygős ömlengésekhez szokott füleket bántja az igaz szó. Ha a teremben let-

tem volna, akkor Lácza László nem egymagában tiltakozott volna.

Elvégre a vármegye közgyűlése forum lenne, vagy mi, amelyen a szólásszabadságot állítólag respektálni illik. Szegyenletes állapot lenne, ha annak az általánosan érzett s lassankint őszintén bevallott meggyőződésnek, hogy a Molnár István politikája helytelen volt, kifejezést senki sem adott volna. Azt jelentette volna az elhallgatás, hogy vármegyénkben a Tisza-Bánffy éra teljesen sikert aratott, csak igent szabad benne mondani arra, ami a hatalomnak kedves. Bach se kívánt, Dundukow-Korzakow se kívánna egyebet. Naiv dolgok feljegyzésére pedig van papiros elég a vármegye jegyzőkönyvén kívül is.

Egyébiránt ha volt valami, ami a Molnár István elbucsuztatásában felesleges volt, az a távozó főispán tulhajtott kidicsérése volt, nem a Lácza László talpraesett tiltakozása.

Az a frázis, hogy állj elő jó öreg Clio arany vagy nem tudom miféle érc tábláddal és véd fel rá a zempléni volt főispán historiába való cselekedeteit, magyarul annyit jelent, hogy a szónok azzal, amire maga nem képes, egy előnyösen ösmert mithologiai firmát biz meg, aki ha en gros szállította idáig az előmerést, alkalmasint detailban is dolgozik. Én nem hiszem, hogy Clio erre a megrendelésre reiteltálna.

Ha az indítványozó számol a helyzet követelményeivel, s az ösmert bombaszt helyett azt mondja, hogy miután a távozó főispán jellemes, egyéni szeretetreméltósága és sokakkal éreztetett jóindulata által bőven reá szolgált azon méltatásra, amely jegyzőkönyvileg szokott kifejezésre jutni, az ellen Lácza László barátom bizonyára nem tiltakozott volna, amit hogy megtett, igen jól tette.

Tisztelő barátod:

Kossuth János.

A Zemplén tévedése. A vármegye hivatalos lapja félhivatalos tulbuzgalmában már az installáció előtt igen rossz hirbe hozta az új főispánt.

Azt írta róla, hogy az installáló közgyűlésre a főispán a vármegyeház nagytermének egész karzatát lefoglalta mágnáshölgy ismerősei számára.

Nagy lett erre a felháborodás megyeszerte. Botránkozva emlegette mindenki, hogy lám, itt a mágnás uralom, vége a demokráciának, — most már a karzatra se fognak felbocsátani közönséges halandót. Zemplénben is a

bárónál fog kezdődni az ember. És kárörvendve emlegették sokan: ugy-e mondtuk, hogy mi-helyt Molnár kiteszi a lábát, vége a polgárok remoméjának, — még a hajdu se fog tisztelegni annak, akinek nincs hétágu koronája.

Pedig hát ok nélkül volt a konsternáció. Nem tudjuk, mért haragszik a Zemplén a főispánra olyan nagyon, hogy ilyen rossz híreket költ felőle, de azt tudjuk, hogy most az egyszer nem olyan fekete az ördög, amilyenre festik, s hogy a hivatalos lap kivételesen rosszul volt értelve.

Illetékes helyről ugyanis azt az értesítést nyertük, hogy a Zemplén közleménye a valóságnak egyáltalában nem felel meg. A vármegyei karzat ugyanis, mint a vármegye székházának többi lokalitásai, az alispán rendelkezése alatt áll, aki az installációval kapcsolatos kérdések megbeszélésére végtelenül hű 5 én egy szűkebb körű értekezletet tartott, a mely értekezlet az installációnál szükséges rend biztosítása érdekében a karzati ügyek kezelését Staut József biz. tagra bízta.

A jegyek a jelentkezés sorrendjében vétettek számba és jelentetjük, hogy azokra az előjegyzések a jelentkezés sorrendje szerint egy a vármegye, mint Satoraljaiújváros város társadalmának különböző rétegeiből történtek, s a Zemplén híreből mindössze az az igaz, hogy a főispán is előjegyzett a családja hölgytagjai számára 7 karzati jegyet.

Ballagiék elnökei. Olvasóink emlékeznek még Ballagi Géza pártjának arra a szelleműs eljárására, hogy szerkesztésüknél helyi elnökökné minden községből megválasztottak a függetlenségi párt s a Hammerberg párt vezetőireit (többek közt, ha jól emlékszünk, O.-Liszkról magát Hammerberg Miklóst is.)

Ez igen ügyes dolog volt, csak éppen avval a kellemetlenséggel járt, hogy a megválasztott helyi elnökök egymásután utasították vissza a díszes méltóságot.

Elkésve kaptunk most egy ilyen vizsautasítást. A Vámos-Ujfaluban élő Csécsi Nagy Pál 48-as honvédhadnagy irta, aki félkezét veszítette a szabadságharcban.

A Ballagi-párt neki se hagyott békét, őt is megtette helyi elnöknek.

Csak hogy Csécsi bátyánk még abból az ideális korból való, amikor az elv nem vásári portéka volt, s öregségére nem hajlandó a lelket kicserélni. Ő még úgy gondolkozik, hogy a választás elvek harca, nem személyek, és az elveket személyek kedvéért elhagyni árulás.

Ezt írta meg abban a meghatóan szép levélben, amelyet László László kerületi pártelnökhöz intézett, s amelyet igaz örömmel itt közlünk:

Nagyságos

László László nagybirtokos urnak bizalomteljes tisztelettel

Sárospatakon.

Szeretve tisztelt jó Uram!

Romban levő egyházi épületeink renoválása és új egyh. építkezési költségeink fedezésére az országos könyöradomány gyűjtésből fáradsan hazaérkezvén, jutott kezeimhez Nagyságod bizalmas levele. Jó indulatért fogadja kedvesen hálás köszönetemet azon kijelentéssel, hogy: ezen közlés tudomásom kívül történt.

Politikai hitvallását, meggyőződését én mindenkinek tiszteletben tartom, s

szíves kéresem csak az: Engedjék meg nekem, mint már 78 éves megvénhedett öregnek azt, hogy én mint 48-as hallassak meg!

Kelt Vámosujfalu, 1901. jun. 19.
Nagyságodnak s édes hozzátartozóinak halálatos tisztelője:
Csécsi Nagy Pál,

1848-94-iki magyar honv. tüzér hadnagy.

Jól eső gyönyörűséggel olvastuk Csécsi bátyánk fiatalos idealizmusról ragyogó levelét. Annál inkább, mert a visszautasítás késedelme már megintatta az elvtiládságába vetett erős hitünket.

Arra gondoltunk, hogy talán őt is behálózták avval a hazug frázissal, hogy Ballagi a protestantizmus vezérembere, tehát minden protestánsnak őt kell támogatni (néppárt protestáns kiadásban.) Sőt hallottuk is már felőle azt a rágalmat, hogy Ballagihoz csatlakozott.

Örülünk, hogy ez csak rágalom, s öreg bajtársunknak azt kívánjuk, hogy ne csak úgy haljon meg, mint 48-as de úgy eljen is még köztünk nagyon sokáig.

A jól értesült Felsőmagyarország. Ez a kassai kormányparti lap, július 9. számában zempléni dolgokról írva, a következő „hiteles” csudabogarakat közli:

A képviselőválasztási mozgalmak is foglalatokodtatják a polit. köröket. A leghevesebb harc lesz a liszkai választókerületben, hol Hammerberg Miklós ellen dr. Ballagi sárospataki tanárt felléptetik. Ha gróf Andrassy Géza, amint mondják, nem vállalna mandátumot, a nagymihályi kerület egészen bizonytalan. A többi kerületekben a régi képviselők valószínűleg maradnak. Ekkép tehát az új főispánnak nem lesz sok nehézsége a választások körül.

A decemberi tisztújítás alkalmával pedig a megye egy új alispánt fog kapni, a már régóta arra praedestinált és érdemes Dókus Gyula főjegyzőben.

Hát ez mind igen érdekes, csak hogy egy cseppet se igaz.

Először nem igaz, hogy a liszkai kerületben Hammerberg Miklós ellen Ballagit léptetik fel, mert Ballagi 3 hónappal előbb lépett fel, tehát éppen megfordítva, Ballagi ellen léptették fel Hammerberget.

Másodszor nem igaz, hogy a nagymihályi kerület egészen bizonytalan, mert — fájdalom — Sulyosky hősies visszavonulása óta a nagymihályi kerület egészen bizonyos, sőt egyhangú!

Harmadszor pedig nagyon köszönjük a Felsőmagyarországnak azt a határozott hangú biztatását, hogy a decemberi tisztújításkor új alispánt fogunk kapni. Mindazonáltal azt hisszük, hogy ez még mindig nem olyan szent és bizonyos, amilyennek a Felsőmagyarország szuverén mindentudással állítja. Mert valószínűleg lesz még ebbe a Felsőmagyarországon kívül más valakinek is némi beleszóla. És mert igaz ugyan, hogy Dókus Gyula az alispánságra régóta praedestinált és érdemes férfiú, de van ám erre az állásra egy még praedestináltabb és még érdemesebb férfiú: Matolai Etele.

Még ő vissza nem vonul saját jószántából, addig erkölcsi lehetetlenség Zemplénmegyében mást választani alispánnak. Ő pedig még nem szándékozik visszavonulni, bármint szeretné is ezt a Felsőmagyarországot. És így félünk, hogy a Felsőmagyarország jóslata nem fog most az egyszer beteljesedni. — ami különben Malakiás óta gyakorta megyesik a profétákkal.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

× Zemplénmegye közg. bizottságának mai ülésén Meczner Gyula szóváltta a pánszláv igazságot. Indítványára a bizottság elhatározta, hogy a legközelebbi törvényhatósági közgyűlésen gondoskodni fognak az igazságok társadalmi

utón való elnyomásáról. A járási főszolgabírákat utasították, hogy vizsgálják meg az államsegélyes gör kat. iskolákat, vajjon érvényesül-e azokban az állam nyelve, s ha nem, tegyenek azonnal jelentést. Itt említjük meg, hogy Beregszászy tanfelügyelő is a felvidékre utazott, s szigorú vizsgálat alá veszi az iskolákat.

× A volt főispánt, mint halljuk, be akarják választani a közigazgatási bizottságba. Persze csak akkor, ha valamelyik hely megüresedik.

× Allami tisztviselők mozgalma. Népes gyűlésük volt f. hó 9-én délután 5 órakor a törvényes tárgyalási termében az allami tisztviselőknél. Megjelent csaknem teljes számban a törvényeszek, járásbírók, pénzügyigazgatók, ügyészség, adóhivatal, kulturmérnökség, folyamtermérségek, tanfelügyelőség, postahivatal, dohánygyár tiszti és kezelő személyzete.

Fornszek Béla törvényeszeki elnök megnyitva a gyűlést, röviden ismertette a tisztviselőknél helyzetük javítása érdekében indított mozgalmát, s kérdést intézett az egybegyűltekhez, hogy csatlakoznak-e ehhez a mozgalomhoz?

A gyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a mozgalomhoz csatlakozik, s az eljárás módjaitainak megállapítására s javaslat kidolgozására 12 tagu bizottságot választott. A bizottság tagjai:

Fornszek Béla törvényeszeki elnök, Mauts Endre helyettes pénzügyigazgató, Keresztessy Lajos törvényeszeki bíró, Görgey Gyula járásbíró, Moldoványi Géza adótárnok, Hönisch Dezső főmérnök, Rosznaky Gyula postafőnök, Szokolay Emil műszaki tanácsos, Garth József törvényeszeki albiró, Neuwirth György dohánygyári igazgató, Dauscher Miklós főmérnök, Beregszászy István helyettes tanfelügyelő, s Lakatos Gyula p. ü. titkár.

× Városi közgyűlés volt f. hó 9-én d. u. 2 órakor, gyér tárgysorozattal. Első tárgya a pénzügyi bizottság jelentése volt, amelyet most már kinyomtatattak s szétosztottak a tagok közt. Természetesen retentő meg volt vele elégedve a közgyűlés, jóváhagyták, s Görgey Gyula indítványára elismerést és köszönetet szavaztak a pénzügyi bizottság elnökének, id. Meczner Gyulának a terjedelmes jelentésért.

Ezután tárgyalták az alispán leiratát a főispáni installáció felől. A főispánnak diadalnapot állítanak, fátylas menetet, kivilágítást s egyéb cédot rendeznek, a polgármester vezetése alatt tisztelegnek, stb. stb.

Elhatározták, hogy a Csalogány utcát, a dzsöltsiki szőlők alatti utat s az Alsó-Zsöltsyomkát rendezik.

A gyűlés végén Meczner Gyula interpellálta a polgármestert, hogy a színházról, temetőről s fürdőről mért nem készült még el a leszámolás.

A polgármester igen örült, hogy nincs még elszámolás, mert hanyag a bizottság, soha se jön össze. De majd segít rajta, s előterjeszti a számadásokat. Még pedig úgy fog segíteni, hogy mindenik bizottságba magát választatja meg elnöknek, s így aztán módja lesz a bizottságokat idejében összehívni.

Különösen a színházra Szentgyörgyi Dezső is bejelentette, hogy 8 nap alatt beadja az elszámolást.

Hornay Béla panaszosan említette, hogy a városnak dolgozó mestereberek nagyon nehezen s későn kapják a városotól a munkadíjukat.

A polgármester azt felelte, hogy csak akkor fizetnek a mesterebereknek, ha az építkezés, aminél dolgoztak be van fejezve.

Végül a polgármester bejelentette, hogy jul. 15-től 6 heti szabadságra megy.

× Kivándorlás. Május hónapban Zemplénmegyéből 811 gyeén vándorolt Amerikába. Szepesmegyéből 419, Ungból 279, Abauj-Tornából 277, Beregből 176. — Keserves dolog, hogy az országának hajdan első vármegyéje most már csak ebben az egyben az első: a kivándorlók számában!

HIREK.

A jól értesült pesti lapok.

Tagadhatatlan, hogy a mi fővárosi lapjaink a vidéki eseményekről kitűnően, sőt páratlanul vannak értesülve. Az ember feltétlenül hihet nekik: mind az utolsó szóig igaz, amit irnak.

Hogy egyebet ne említek: milyen nagyszerű, lélekemelő dolog az, amit a zempléni Kossuth-szobor mozgalma körül irnak. Milyen hű tükre a tiszta valóságnak!

Mi ugyanis a dolog fontosságánál fogva külön rovatban foglalkozunk az újhelyi Kossuth szobor ügyével. Ebben a rovatban sorra emondjuk, hogy hol és mit csinál a közönség a szoborért. Különösen egymásután közöltük a szoborbizottságok megalakulását minden nagyobb vidéki városban, megirtuk, hogy Varannón-Gálszécseben, Sztropkón, Szinnán, N.-Mihályban és máshol kik lettek annak a bizottságnak elnökei, kik a tagjai, s miféle tevékenységet fejtek ki eddig.

Tiszta dolog, hogy nem írtuk meg külön mindegyiknél, hogy azok a bizottságok az újhelyi Kossuth szoborra akarnak gyűjteni. Hisz azt úgyis tudja nálunk mindenki. Sajnos még nem jutottunk odáig, hogy Varannón, Gálszécseben, mindenütt külön Kossuth-szoborokat állítsanak fel. Örülünk, ha Újhelyben sikerülne egyet felállítani.

A pesti lapoknak azonban erősebb a fantáziájuk. S egy szép napon csak meglepetve olvassuk egyikben is, másikban is, hogy:

Varannón elhatározták, hogy a megye nagy fiának, Kossuth Lajosnak a város főterén szobrot állítsanak. A szobor ügyét bizottság vette kezébe, mely serényen folytatja a gyűjtést.

Szinna község hazafias lakossága szobrot emel a község piac terén Kossuth Lajosnak. A szép terv mihamar valószínű fog, mert a szoborbizottság mingyárt megalakulással 500 koronát gyűjtött össze erre a célra.

Gálszécseben szoborral örökítik meg Kossuth Lajos emlékét. A szobor, bár kisméretű, de díszes lesz, s Kossuthot ülő helyzetben fogja ábrázolni. Valószínűleg már a jövő évben felállítják, mert eddig is jelentékeny összeg gyűlt be rá.

Lelkes örömmel olvastuk ezeket a gyönyörű híreket, s már már ábrándozni kezdtünk azokról a szép időről, mikor Zemplén minden kis városát Kossuth emlékszobra fogja díszíteni, — de aztán eszünkbe jutott az összefüggés a fővárosi hírek s a mi Kossuth-szobor rovatunk közt.

Ez persze kiábrándított. Pedig bizony isten sokért nem adnók, ha nem a mi rovatunknak, de a pesti lapok híreinek lenne igazuk.

Még meghatóbb egyértelműséggel írták a pesti lapok, hogy milyen szép hazafias ünnep színhelye volt június 29-én az újhelyi főgymnázium. Ekkor leplezték le ugyanis szép szónoklatok s ünnepi énekek kíséretében azt a márványtáblát, amit annak emlékére emelt a gimnázium ifjusága, hogy Kossuth Lajos ebben az iskolában tanult. A magasztos ünnepen ott volt a város egész közönsége, élén a polgármesterrel.

Hát bizony — sajnos — ezt a tudósítást is egy kicsit — elgaloppirozták. Úgy látszik, jobbnak képzelik a vidéki embereket, mint amilyenek valóban, s nem hitték el, hogy Újhelyben ép úgy nem mernek Kossuth-ünnepet rendezni, mint akár — Budapestben.

Tetszik látni: ilyen jól vannak értesülve a pesti lapok!

— Halálozás. Szemrecsányi Szemrecsányi Jánosné, született Szemrecsányi Paula csillagkeresztes hölgy f. hó 10-én meghalt Vékén. Az elhunyt úrhölgy

igen szép verseket is írt, amelyekből lapunk is közölt egy párat. Verskötetet is adott ki, de nem bocsátotta forgalomba, csak ismerőseit ajándékozta meg vele. Verseit gyöngélt, mely érzés és költői kedély jellemzik.

— **Pánszláv hazatérők.** A zborói csendőrség több eperjesi e. m. ha. a. f. s. gör. kath. lelkész figyelmébe terjesztte a pánszláv igazas nyomára jött, mely annál veszedelmesebb, mert az eddig hazafias ruthén és tót nép lelkét megmészeli. Amerikában ugyanis kölcsönös segítség címén pánszláv egyesületek alakultak, amelyek tagjainak nagy anyagi előnyöket biztosítanak, ha csakúval kötelezik magokat, hogy visszatérve hazájukba a pánszláv eszméket terjesztik. A csendőrség házkutatást tartott Becheron Tutko Vazulnál és Beniczki Istvánnál s hazatérők nyomtatványokat és rópiratokat koboztak el tőlük, amikben ébredésre szólítják föl a tót és ruthén népet, mert közeleg az idő, mikor a cár Galiciát és az egész felvidéket elfoglalja. A vizsgálatot a hazatérők ellen erőlyesen folytatják.

— **Negyvenéves találkozó.** Alig néhány napja, hogy az ifjú muzsaiak serege, a jövő reménye, ott hagyta a sárospataki főiskola ódon falait. Július 2-án tisztes szakállu, az emberéletkor delén jóval tullevő régibb nemzedék tagjai zárandokoltak az ország minden részéből a sárospataki főiskolába, hogy egymással találkozhassanak, kik negyven évvel ezelőtt, 1861-ben tettek itt érettségi vizsgálatot. Akkor a nemzeti ébredés napjában hatvanan voltak, most — mint lapunknak jelentik — harmincheten vannak az élők sorában s eljönni mintegy huszonöten jöttek. Július 3-án délelőtt igazán megható ünnepséget rendeztek a főiskola imatermében. Előbb a tanári tanácskozó teremben gyűltek össze, hol *Antalfy* László vadász lelkész üdvözölte a mostani tanári kart, mire *Novák* Lajos közigazgató tolmácsolta a tanári kar érzelmeit. Majd a kis sereg a főiskola imatermébe vonult, hol *Nagy Ignác* miskolci pap adott halát az istennek egy remek imádságban. *Bacsikay* lelkész szép visszaemlékezés keretében üdvözölte a találkozóknak egyetlen élő tanárát, *Soltész* Ferenc nyugalmazott tanárt, jelenleg a főiskola pénztárnok, kiknek a gondviselés megengedte érn érőben, egészségben a negyvenéves évfordulót is; azután *Körödy* Lajos máramaroszigeti ügyvéd és jogtanár hatalmas lendületű ódában dicsőítette a pataki főiskolát s annak szellemét, lelkesítette társait, kiket az élet megtört ugyan, de soha meg nem görnyesztett és végül *Knapy* Dénes ujjította fel a meghalt tanulóársak emlékezetét. A megjelentek között voltak: *Naményi* Gyula árvászeki elnök Kassáról, *Király* Pál paedagogiumi tanár, *Nagy* Sándor Budapestről, *Gecse* István Szederkényből, *Filip* Benjamin Rimaszombából, *Szöllősy* László Ung-Megyéből, *Lászy* László ügyvéd, *Katoná* Zsigmond Sárospatakiól stb. megfogadták, hogy tíz év múlva ismét találkoznak.

— **Zemplénvármegye közönsége** átiratot intézett Kassa városához, melyben új főispánja gróf *Hadik* Béla unepies installációjára meleg hangon baráti érzelmmel hívja meg Kassa városát. Az installálásra a város képviselőtestületében valószínűleg *Münster* Tivadár polgármester, *Kozora* Vincze főjegyző, *Eder* Ödön országgyűlési képviselő s *Deil* Jenő a kassai kereskedelmi s iparkamara titkára fognak elmenni.

— **Halálzás.** Papp Gyula m. á. vasuti ellenőr f. hó 7-én reggel hosszúságos szenvedés után életének 53-ik évében jobblétre szenderült. Temetését 8-án nagy részvétel mellett ment végbe.

— **Gróf Andrássy Gyula holttestének exhumálása.** Gróf *Andrássy* Gyula, Magyarország egykori miniszterelnökének hamvai a család töketerebesi mauzoleumában pihennek. A közeli halasztótól a mauzoleum vadvizet lett, amiért is a család elhatározta, hogy a veszedélyeztetett hamvakat exhumálni fogja s átvetíti a krasznahorkai családi sírboltba.

— **Rabbinusok az olasz borról.** Érdemes határozatot hoztak a múlt héten Sátoraljai helyben összegyűlt felsővidéki szefard-ortodox rabbinusok. Kimondták, hogy az olasz bor rituális szempontból nem kell ellenőrzés alatt készülni, s így köser bornak nem tekinthető. Remélhetjük, hogy ez a határozat jelentősen csökkenteni fogja az olasz bor forgalmát. Így jön segítségére a vallási előítélet a gazdasági fejlődésnek.

— **Lemét tűz B-Glasiban.** Lapunk múlt számában adtunk hírt a bodrogolasi tüzesetről, most ismételtén ugyan ezt kell tanulni. Folyó hó 2-án d. u. 1 óra tájban ütött ki a tűz s 17 ház melléképületeivel hamvadt el. Úgy látszik, hogy a tűz gyújtogatásból származik.

— **A felső Tiszai vármegyék hitel-szövetkezetének szövegsége.** Perbenyiken 1901. évi július hó 18-án d. e. 11 órakor a vasuti állomástörszomszédságában levő „Nyesős” mulató hely nagy termében rendez közgyűlést tart. Tárgysorozat: Elnöki előterjesztések. Titkári jelentés a szövetség évi működéséről. Előadás, tartja *Andrássy Kálmán* ev. ref. lelkész. Előadás, tartja dr. *Horváth* János központi kiküldött. Esetleges indítványok.

— **Az Eperjesi Népbank.** mely Eperjesen óriási költséggel szépen berendezett, nagy kályhagyarat létesített, a kályhagyár rossz üzemmenete miatt válságos helyzetbe jutott. A közönség, amint értésére esett a bank válságos helyzete, egyszerre megrohanta az intézetet és egymásután mondták fel a betéteket, a mi még jobban megnegyeztette a bank súlyos helyzetét. *Barossy* Jenő sárosmegyei főispán Eperjesről három tagu küldöttséget vezetett *Hegedűs* Sándor kereskedelemügyi miniszterhez, hogy tőle a kályhagyár részére megfelelő államegylet eszközöljenek ki és ezzel a válságba jutott Népbankot a katasztrófától megmentésük.

— **Nem isznak többé pálinkát.** Viska, felvidékünk inséges községében 58 kisbirtokos elhatározta magát arra, hogy többet nem iszik szeszest italt s kocsmába nem megy.

— **Iparosok közös műhelye Kassán.** *Hegedűs* Sándor kereskedelemügyi miniszter elhatározta, hogy az ország nagyobb városában és így Kassán is közös műhelyeket állít fel, hol nagy számban fognak alkalmazást nyerni az egyes szakiparosok. Az első ilyen műhelyt Kolozsvárott állítják fel s a miniszter már leiratot is küldött az ottani kereskedelmi és iparkamarának, mely leiratban közli a módokatok a közös műhely felállítására nézve. — A többi műhelyek felállítására Szeged, Debreczen, majd Kassán történik meg. E műhelyek nagyszabásúak lesznek s gépeiket villamos erő fogja működtetni. Kolozsvári leiratában azt az óhaját fejezte ki a miniszter, hogy mielőbb létesítse a város a villamos erő behozatalát, hogy azután a közös műhelyben az üzem megkezdődhessen.

— **Óskori leletek.** Szerencsés és Monok között a nádasoktól és mocsaraktól megközelíthetetlen helyen fekszik a két holdnyi területű „Taktá-Pöldvár” nevű óskori földvár, melyet most a tulajdonos, az áldozatkészséggel ismert *Andrássy* Dénes gróf fölszólítása folytán *Szendrey* János dr. az országos régészeti társulat titkára megátott és felkutatót. A földvár átlag 10 méter magasságban emelkedik ki a mocsarakból, szabályos olipszis alakú egészen emberi kéz munkája. Lapos felületén több ezer éves leletek kerültek elő, amelyekből a telep kora a bronzkor kezdetére tehető. A teleppel szemben fekvő sínkon a kutató az óslakók hamveder tetetőjének helyét is megtalálta.

— **A következő sorokat vettük:** Tekintetes Szerkesztő Ur! Becces lapjának 51-ik számában egy tudósításon jelent meg — utcai véres verekedés címen, Mire vonatkozólag *Frits* Gy. városi rendőrbiztos ugyanazon laphoz egy „Nyilatkozat”-ot küldött be. (Persze, személyem elleni támadásokkal

garnirozva.) Amidőn kijelentém, hogy *Frits* Gy. ur, illetve az általa megrendelt „főmédvényt” válasza érdemesebb nem tartom, az igen t szerkesztő ur s az igen t. olvasó közönség becces tudomására hozom, hogy a „verekeedés” ügyében a vizsgálat megindított, minnek befejeztével hivatalos adatokkal fogom bebizonyítani, hogy én tudósításonmat a valóságnak megfelelően írtam meg. — *Fabián Aladár*, mint a „Felsőmagyarországi Hirlap” tudósítja.

— **Zsebtolvaj a vonaton.** A Felsőmagyarország írja: Az ujhely felé induló személyvonatnál furfangos módon követett el zsebtolvást három eddig még ismeretlen egyén. Egyik másodosztályu kocsiában egyedül aludt egy ujhelyi kereskedő. Ezt szemelte ki a három zsebtolvaj áldozatul. Bementek a kocsiába s míg egyikük az ablaknál vigyázott a Perron felé, hogy nem száll-e be valaki, a másik az ajtó előtt állott őrt, a harmadik pedig felvágta az alvó kereskedő zsebét, s kivette a tárczáját, amelyben mintegy 500 korona volt. A kereskedő később felébredt s látva, hogy meglópták, lármát csapott de már akkor a zsebtolvajok megrugrottak. Most a rendőrség keresi őket.

— **Állások a postán.** A kassai posta-és táviró igazgatósága tizenöt gyakornokjelölt-állásra hirdet pályázatot, a melytől középiskolai érettségi vizsgálatot tett, tizennyolc évvel idősebb magyar állampolgárok folyamodhatnak. A kik a középiskolát mult évben, vagy még előbb végeztek, kötelesek kimutatni, hogy azóta hol voltak alkalmazva. A folyamodványokat a főszolgabíró vagy polgármester útján július 31-én kell a kassai posta-és táviró igazgatóságához benyújtani. A kiválasztott gyakornokjelöltek két korona napidíjat kapnak. A gyakornokjelöltek 1902. szeptemberben Budapestre vagy Zágrába helyezik át, a hol a posta-táviró-és telefon kurzust hallgatják. A jelöltek a posta-táviró-és telefon-tiszti alappvizsgálat sikeres letétele után gyakornokká nevezik ki. A közelebbi feltételek a posta-és táviróigazgatóságoknál Kassán és a helybeli m. kir. postánál, valamint lapunk szerkesztőségénél is betekinthetők.

— **Hol üdüljenek gyermekeink?** Bizonyára alig van család, hol a nyaralás és üdülés kérdése jelenleg aktuális ne volna. Elérkezett az idő, amidőn az évi munkában kifáradt és elgyöngült szervezet egyrészt pihenést, másrészt új erőforrást igényel a jövő év munkájához. Mily nehezen oldható meg azonban a nyári üdülés kérdése akkor, amidőn a család különböző érdekei, tagjait más-más felé kényszerítik. Az ideges apa, az anya és gyermekek gyöngöségei különböző furdóhelyet igényelhetnek. Mily kivánatos ily esetben, ha gyermekeinket megbízható és alkalmas helyen, kíséret nélkül is elhelyezhetjük. A gyöngő és verszegény, a hurotkra hajlamos gyermekek, sőt gyöngékdő szülők is teljes üdülést és teljes erőgyűjtést fognak a tenger partján találni. Szegő Kálmán dr. abbáziai gyermekszanatóriumában és vizgyógyintézetében a kellemes üdülés összes feltételei: árnyas kert, tegeri furdó közvetlen közelsége, magyar társaság stb. föltalálhatók és a gyermekek a leg gondosabb ápolás mellett, kíséret nélkül is felvétetnek.

KÖZGAZDASÁG.

Az árva gazdák.

Ha Magyarországon annyit tennének, mint beszélnek, talán a világ első nemzete volna. Majdnem azt hiszem, hogy nem is keletről származunk, mert a keleti nép nem beszél, azt tartva: ha okosat nem tud, mért beszéljen bolondokat? Igaz hogy nem beszél, de nem is tesz, s így mégis rajtunk keletnek jellege. Például jutott-e harmincegyévi kormányzás alatt csak egy földmívelési miniszternek is eszébe gazdasági egyetemnek a felállítása, dacára hogy 90 részben gazdasággal foglalkozó nemzet vagyunk? Ezen

gazdasági egyetemet úgy tartanám létesítendőnek, hogy ez az állatorvos, szőlész, kertész és vegyész tanfolyamait egyesítse magában. Mig egy harmadik tudományos egyetem felállítására, mi szerintem egész felesleges, minden évben megjelenik, mint a tenger óriás kigyója, az alatt a gazdasági egyetemnek még eszméje sem látott napvilágot.

Van-e talajisme-térkép felvéve Magyarország területéről? Ez is alszik, mint a havasi morga, s nincs május, mi dermesztő álmából fölkelte. Ez alatt azt értem, hogy a magyar föld talaja vegyileg megvizsgáltassék, és erről térkép készítettetvön, meghatározassék, hogy minő talajban mily termény termesztendő legcélszerűsában, és minő kövérítő anyagok szükségesek a hiányzó erők pótlására.

De van-e osztra Magyarország cél-szerű marhatenyésztés szempontjából kerületekre? Mert a hegyvidék más, úgy a síkság megint más faj marha tenyésztésére hivatott.

A gazdasági egyesületek is szerintem hibás uton haladnak. Én a kisebb gazdasági kiállításokat és díjazásokat pénz fecsérlésnek tartom, s apallatok olcsó vagy pláne ingyenes kiosztása által a községeknek helyettesítésen azt. 1861-től fogva hány községet lehetett volna apaállatokkal ellátni, s mennyire fejlődött és nemesedett volna az ily eljárás mellett a marha állomány!

Valamint a gazdasági egyesületi vidéki lapokat is beszüntetném, mert mi ez tulajdonképen? Elsőbb rendű gazdasági lapból jó-rasz kivonat, vagy fordítás németből, még a helyi viszonyokhoz sem alkalmazva, haszna nincs, mert azok, kik olvassák, csak ismételnék, s a kisebb gazda conservatív hajlama semmi újításra, mit szemmel láthatólag jónak nem talál, nem hajlandó.

A szőlő telepítési kölcsön is hibásan lett beállítva, mert 10 százalékos törlesztési kölcsönt a szőlő meg nem bír, azért azt inkább hosszabb lejáratu 4-5 százalékos kölcsönné kell átalakítani, ha azt nem akarják, a kölcsönnel telepítő szőlőbirtokosok tönkre menjenek.

De beszéljenek a számok. Előre látom, hogy sok vérmes reményű urnak nézetével nem fogok találkozni, de azt hiszem, ki higgadtan gondolkodik, nekem igazat ad. Én 10 évi átlagul 8 gönci hordót veszek kat. holdanként természetül, s árát is csak 80 korona átlaggal, mert azt tartom, hogy a ki számít, számítása alapjául mindig a minimumot vegye. Így egy évi hozama 640 korona, ebből levonva a műveltetésre 400, törlesztésre 200, talajjoke érték 600 koronába számítva per 5 százalék 30 korona, marad évi jövedelem holdanként 10 korona. Lehető-e ebből megélni?

Örvendenék, ha nem volna igazam, de félek, hogy úgy lesz, sőt az is bekövetkezhetik, hogy rossz évben semmi áron se lehet tuladni a boron. Emlékszem, hogy volt idő, hogy tolvai Cziróka, tehát egyik legjobb fekvésű szőlőnek borárát 38 koronát alig volt a ki adjon, s a többi borokat 28 koronájával adták el. Régebben az átlag évi termés 4-5 hordó közt váltakozott.

Talajjavítás, csatornázás jöjjön el a te országod! S igazságtalan adó rendszer, tűnjön el a te napod!

Saemere Emil.

TANÜGY.

∞ **Az érdem jutalma.** Szép ünnepély volt e napokban a homonnai izr. elemi iskola helyiségében, hol az iskola dérék tanítónőjének *Lengyel* Samunének a magyar nyelv kitünő tanításáért a magyar nyelvet terjesztő egyesülettől kapott jutalmat ünnepélyesen adták át. A külső dísz, melylyel a jeles tanítónőt ez alkalommal kitüntették, nem tartozik a hír szárnyára, de igenly méltányos tudni a világnak azt, hogy az igaz érdem az igaz részéről hálás elismerésben részesült. *Lengyel* Samuné, ki Homonnán már 15 év óta lelkének

egész fennkölt szellemével és kitűnő pedagógiai tudásával szolgálja a népoktatás ügyét, az iskolát elhagyott leányok művelődése érdekében is mindig nagy buzgalmat fejtett ki, mely nagy elismeréssel találkozott. A szülői háza nem szolgált mindig leányainak oly példát, mely arra serkentené őket, hogy az iskola kijelölté után tovább haladhassanak. A köztisztviselőben álló tanítóknál által alapított „Fillér-Leány Egyesület” azért mindent elkövet, hogy a serdülő leányokban alkalmas előadások, ismeretterjesztő felolvasások s hazafias szavaltatok által a minden jó és nemes iránt való érületet fejlessze és megszilárdítsa. Lengyel Samuné kitüntetése az igaz érdem jutalma volt. Z.

A KRONDORFI A LEGJOBB NYÁLKALDO GYÓGYVIZ.

A szerkesztőség üzenetei:

F. Helyben. Nem közölhetők.
W. A. Kältenleutgeben. N-től viszont üdvölet, de irni egyelőre nem akar.
R. I. Kassa. Gratulálunk.
W. M. Tokaj. Későn érkezett. — A jövő számban közléstessük.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA

Hirdetések

1998—901 Tk. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A királyhelmecezi kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi,

hogy Goldberger Mór s a kir. kincstár végrehajthatóknak Nagy Károly és neje végrehajtást szenvedő elleni 36 kor. illetve 105 kor 14 f. és jár iránti végrehajtási ügyében a kir. helmecei kir. jbiróság) területén lévő a Kis-Czigándon fekvő a kis-czigándi 133. sz. telekjegyzőkönyvben 200. (321—322), 1116—1117: hrsz. alatt foglalt s Nagy Károly s neje Oláh Juliánna nevén álló ingatlanra 770 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901. évi július hó 22-ik napján delelőtt 10 órakor Kis-Czigánd község birájának házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 77 korona — fill. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a.kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881: t.-cz. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságtól előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Királyhelmecezen a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1901. évi május hó 8. napján.

Bodnár
kir. jbiró.

897—1901. V szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a sátoraljaújhelyi kir. járásbírószék 1901. évi V. H. 1982. sz. végzése következtében Izsóy István ügyvéd által képviselt Nagymihályi takarékpénztár javára Maláresik Pál helybeli lakos ellen 308 kor. 10 fill. s jár. erejéig 1901. évi

júnus hó 11-én foganatosított kiel.végrehajtás utján lefoglalt és 692 kor. becsült következő ingóságok, u. m: húzóbitorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a sátoraljaújhelyi kir. járásbírószék 1901. évi V. H. 1982. számú végzése folytán 398 kor. 10 fill. tőkétvevélés, ennek 1901. évi április hó 10. napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmad százalékos váltó díj és eddig összeseg 55 kor. 90 fill.-ben biróilag már megállapított költségek erejéig Sátoraljaújhelyben alperes lakásán leendő eszközösűró 1901. évi július hó 13-ik napjának delelötti 11 órája határidőül kitzetik és ahhoz a venni szándékozők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108 §-a értelmében készpénzítését mellett a legelőbb ígérőnek becsárán alól is el fog adatni.

Amennyiben az előlverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §- értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sátoraljaújhelyben, 1901. évi június hó 27. napján.

Tomasovszky Lajos.
bírószégi végrehajtó.

Tk. 2044—1901. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Gaál József végrehajthatóknak Molnár Barna végrehajtást szenvedő elleni 190 korona tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sátoraljaújhelyi kir. törvényszék (a tokaji kir. jbiróság) területén lévő Erdőbénye község határában fekvő az erdőbényei 1.) 2158. sz. tjkvben 2550—b. hr. sz. foglalt s most már kk. Molnár Gyula nevén álló ingatlanra 57 korona.

2.) Az 1251. sz. tjkvben 2557.a. hr. sz. alatt foglalt és Molnár Barna nevén álló ingatlanra 21 korona.

3.) Az 1331. sz. tjkvben 466. hr. sz. a. foglalt ingatlanból kisk. Molnár Gyula nevén álló felerész illetőségre 877 korona.

4.) Az 1699. sz. tjkvben 3259. hr. sz. a. foglalt és most már kisk. Mol-

nár Gyula nevén álló ingatlanra 58 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi július hó 26-ik napján d. e. 10 órakor E.-Bénye község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékat vagyis 5 kor. 70 fill., 2 korona 10 fill., 87 kor. 70 fill. és 5 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt, óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságtól előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tokaj, 1901. évi április hó 28-ik napján.

A tokaji kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.

Szabó Lajos.
kir. aljbíró.

TROPON tápláló és erősítő szer, a legjobb és legolcsóbb fehérnyekészítmény, kapható a következő alakokban:

TROPON por-alakban a hus legtáplálóbb része, tiszta fehérnyekétekekhez keverve tápláló erejüket sokszorososan fokozza.

VAS-TROPON egyesíti magában a vas vérképző és a fehérnyekétekek izomerősítő hatását. A vér-szegénység, sápadtság, ideggyöngöseség legjobb orvosszere.

TROPON-CACAO a legtáplálóbb reggeli ital, tiszta tápláló, mint a közönséges cacao melynek legfinomabb fajtájával készült.

TROPON-GYERMEKTÁPLISZT a legértelmesebb és legbiztonságosabb gyermektáplálék Egyedüli igazi hatószere az anyatejnek. Nagy Tropon (fehérnyekétekek) tartalma következtében tápláló ereje nagyobb, mint minden más tápláló.

Kaphatok minden gyógyszerárban.

A magyar királyi államvasutak

Budapest—Lawoczne közt közlekedő vonatainak

MENETRENDJE

Budapest k. p. u. — Miskolcz — Lawoczne.																	
Gy. v	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v	Sz. v.	Sz. v.	ÁLLOMÁSOK						Sz. v.	Gy. v	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v
I. II.	I-III.	I-III.	I-II	I-III.	I-III.							I-III.	I-II	I-III.	I-III.	I-III	I-II.
740	850	.	235	800	855	ind.	Budapest keleti pályaudvar	érk.	655	130	.	700	830	1000			
1105	212	336	690	.	324	ind.	Miskolcz	érk.	1234	925	1237	.	256	552			
1212	220	644	.	.	333	érk.)	.	(ind.	1225	.	1229	.	248	545			
1113	221	345	.	.	394	ind.)	Zsolca	(ér.	1224	.	1228	.	247	544			
1150	312	433	713	.	432	érk.)	Szerencs	(ér.	1125	837	1134	.	152	503			
.	753	753	.	.	807	érk.)	Debreczen	ind.	658	.	822	.	822	.			
822	822	.	401	.	.	ind.)	Debreczen	érk.	.	1207	.	.	758	750			
1156	318	.	715	.	44	ind.)	Szerencs	érk.	V. v. 43	831	.	.	145	502			
1255	439	.	814	.	505	érk.)	Sátoraljaújhely	ind.	1100	728	.	.	1210	402			
532	1205	.	1205	.	693	érk.)	Mező-Laborecz	ind.	910	950	.	.	350	1149			
341	1112	.	1112	.	1205	érk.)	Kassa	ind.	350	445	.	.	445	1250			
.	1250	.	533	.	1005	ind.)	Kassa	érk.	593	1005	.	.	341	.			
.	1149	.	330	.	445	ind.)	Mező-Laborecz	érk.	1112	1205	.	.	332	.			
110	506	.	1-III	.	350	ind.)	Sátoraljaújhely	érk.	1205	1-III	.	.	1153	341			
207	614	.	846	.	739	érk.)	Csap	ind.	750	654	409	.	1038	247			
347	730	.	948	.	916	érk.)	Ungvár	ind.	615	553	.	.	836	108			
505	835	.	1055	.	1133	érk.)	Nyíregyháza	(ind.	440	.	.	.	646	1157			
1157	.	.	651	.	646	ind.)	Nyíregyháza	(ér.	.	.	843	.	505	.			
108	446	.	835	.	836	ind.)	Ungvár	(ér.	.	.	653	.	1133	345			
209	619	.	955	.	941	ind.)	Csap	érk.	835	542	.	.	1090	246			
227	641	.	1016	.	1008	érk.)	Bátyu	ind.	730	520	.	.	1009	228			
441	642	.	.	.	1235	érk.)	Királyháza	ind.	555	.	.	.	805	1202			
730	1050	.	.	.	456	érk.)	M.-Sziget	ind.	526	.	.	.	600	1005			
.	340	érk.)	Kőrösmező	ind.	320	.	.	.	1201	.			
1005	1130	V. v.	339	.	600	ind.)	M.-Sziget	érk.	1130	.	950	.	456	780			
1202	320	.	418	.	848	ind.)	Királyháza	érk.	1050	727	.	.	1235	441			
237	650	.	1033	.	1038	ind.)	Bátyu	érk.	842	504	.	.	942	218			
313	740	I-III.	1110	.	1129	ind.)	Munkács	érk.	505	411	.	.	852	.			
.	.	.	750	.	1157	ind.)	Munkács	ind.	415	402	1-III	.	.	141			
.	.	.	850	.	110	érk.)	Szolyva-Hársfalva	ind.	304	820			
.	.	.	1033	.	255	érk.)	Völöcz	ind.	344	150	.	.	719	.			
.	.	.	1033	.	490	érk.)	Lawoczne	ind.	122	1231	.	.	606	.			
.	.	.	246	.	.	érk.)	.	ind.	1158			